

Εἰς πολλοὺς τόπους εὐρίσκεται ἡχώ πολλάκις ἐπαναλαμβανομένη. Ἀναφέρει ὁ Πλούταρχος, ὅτι εἰς τὰς Πυραμίδας τῆς Αἰγύπτου ἡ φωνὴ πεντάκις, ἢ ἑξάκις ἐπανελαμβάνετο. Ὁ Πλίνιος λέγει, ὅτι πλησίον μιᾶς Πύλης τῆς Κυζίκου ἦσαν ἑπτὰ πύργοι, εἰ ὅπου ἐπανελάμβανον πολλάκις τὴν φωνήν. Ἐξω τῆς Ρώμης εἰς τοῦ Μετέλλου τὸν τάφον, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Βοεσσάρδου, ὡς αὐτὸς οὗτος ἀναφέρει εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν τοῦ τοπογραφίαν, ἦτον μία ἡχώ, ἡ ὁποία ἐπαναλάμβανε διακεκριμένως ἑπτάκις τὴν φωνήν, καὶ πολλάκις συγκεχυμένως ἡ ἡχώ ὅμως αὕτη θέν ἦτον πλέον οὔτε εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Κιρχέρου. Εἶναι περίφημος καὶ ἡ ἡχώ εἰς τὸ χωρίον Ἴονζάγα, τὴν σήμερον Ζιμανέτταν, εἰς τὴν ἀπικράτειαν τῶν Μαδιολάνων καὶ ὡς καὶ ἡ ἐν Παυῖα, τὴν ὁποίαν περιγράφει ὁ Καρδάνος, καὶ ὁ Κίρκερος μετ' ἐκεῖνον. Εἰς Βαστὸν εὐρίσκεται ἡχώ, ἐπαναλαμβάνουσα διακεκριμένως δεκαεπτὰ συλλαβὰς τὴν ἡμέραν, καὶ εἴκοσι τὴν νύκτα. Τρεῖς λεύγας μακρὰν τοῦ Βερδοῦν, εὐρίσκονται δύο εὐμεγέθεις πύργοι μακρὰν ἀλλήλων τριάντα ἑξ πέρτικαις· ὅταν ὁμιλῇ τις ἐλίγον μεγαλοφώνως εἰς τὴν γραμμὴν, ἥτις ἐνόνει τὰς δύο ταύτας αἰκοδομὰς, ἡ φωνὴ ἐπαναλαμβάνεται δωδεκάκις, καὶ τρισκαιδεκάκις, κατὰ συνέχειαν ὅμως ἀδυνατούσα. Οἱ δύο πύργοι ἀντανακλῶσιν ἀμοιβαίως τὸν ἡχόν, ὡς τὰ δύο κάτοπτρα πολλαπλασιάζουσι τὴν εἰκόνα τοῦ μεταξὺ αὐτῶν ἀναμμένου λύχνου. Εἰς τὴν ἐν Φερράρια μεγάλην ἐκκλησίαν εὐθὺς μετὰ τὴν εἰσοδὸν διὰ τῆς πύλης τοῦ ναοῦ, εὐρίσκεται θαυμαστὴ ἡχώ παρομοία μὲ τὰς ῥηθείσας. Ἐὰν κτυπήσῃς τὸν πόδα εἰς τὴν γῆν, ἢ τὸν πῖλον μὲ τὴν χεῖρα, ἢ ὅποιον ἄλλου κρότον κάμῃς, ἀκούεται ἐπαναλαμβανόμενος, πότε δεκαπεντάκις, πότε ἑξκαιδεκάκις, διακεκριμένος, καὶ πολλάκις ἐξῆς ἀδύνατος, ὥς νὰ παύσῃ τελείως. Ἐπειδὴ ὅμως τοῦ ἡχοῦ τούτου αἱ ἐπαναλήψεις εἶναι συνεχέσταται, καὶ μόλις ἐμποροῦν νὰ μετρηθῶσι, πρέπει νὰ μεταχειρισθῇς λέξεις μονοσυλλάβους, διὰ νὰ ἐμπορῇς νὰ τὰς διακρίνης. (Φυσικ. Κ. Βαρδαλάχ. σελ. 460.)